

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

**Μετάφραση Ποιητικής Συλλογής “rebirth” της Γαλάτειας
Γεωργίου και Σχολιασμός Μεταφραστικών Ζητημάτων.**

Πτυχιακή Εργασία
ΤΟΥ
ΜΑΡΙΝΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ
Ξ2018130

ΜΕΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ:
Μαρία Τσίγκου, Α' Επιβλέπουσα
Πασχάλης Νικολάου, Β' Επιβλέπων

Κέρκυρα
Σεπτέμβριος 2022

**Μετάφραση Ποιητικής Συλλογής 'rebirth' της Γαλάτειας
Γεωργίου και Σχολιασμός Μεταφραστικών Ζητημάτων.**

Περιεχόμενα

Πρόλογος.....	5
1. Μετάφρασμα.....	6
2. Πρωτότυπο.....	46
3. Μεταφραστικός Σχολιασμός.....	86
3.1. Εισαγωγή.....	86
3.2. Επικοινωνιακό Πλαίσιο.....	86
3.3. Κειμενικός Τύπος και Λειτουργίες Κειμένου.....	88
3.4. Σκοπός Κειμένου-Πηγή και Κειμένου-Στόχος.....	88
3.5. Κατηγορίες Μεταφραστικών προβλημάτων.....	89
3.5.1. Πραγματολογικά Μεταφραστικά Προβλήματα.....	89
3.5.2. Πολιτισμικά Μεταφραστικά Προβλήματα.....	91
3.5.3. Γλωσσικά Μεταφραστικά Προβλήματα.....	91
3.5.4. Ιδιάζοντα Μεταφραστικά Προβλήματα	93
4. Επίλογος.....	95
Βιβλιογραφία.....	98

Πρόλογος

Η παρούσα εργασία αποτελεί έργο του προπτυχιακού φοιτητή Μαρίνου Κυριάκου του τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας και εκπονήθηκε κατά τη διάρκεια του ακαδημαϊκούς έτους 2021-2022. Μέλη της Επιτροπής Εποπτείας συντέλεσαν η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Μαρία Τσίγκου, ως πρώτη επιβλέπουσα, και ο Επίκουρος Καθηγητής Πασχάλης Νικολάου, ως δεύτερος επιβλέπων. Η εργασία αυτή αποτελείται από τη μετάφραση και τον μεταφραστικό σχολιασμό της πρώτης έκδοσης της ποιητικής συλλογής της Γαλάτειας Γεωργίου με τίτλο “rebirth” (2018). Ο λόγος επιλογής της συγκεκριμένης ποιητικής συλλογής είναι το γεγονός ότι πρόκειται για έργο ελληνόφωνης συγγραφέως και με τη μετάφραση αυτή δίνεται η δυνατότητα στους ελληνόφωνους αναγνώστες να διαβάσουν και να μελετήσουν ολόκληρη τη συλλογή στη μητρική τους γλώσσα. Η συλλογή αναφέρεται σε θέματα που ταλανίζουν τον καθένα μας. Ακολουθεί η παράθεση του μεταφράσματος, του πρωτότυπου κειμένου, καθώς και ο μεταφραστικός σχολιασμός.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφέρω ότι ο τρόπος που παρουσιάζεται το μετάφρασμα είναι ο ακριβώς ίδιος με αυτόν της έντυπης ποιητικής συλλογής. Οτιδήποτε έχει να κάνει με τη μορφή, όπως η στοίχιση, η θέση κάθε ποιήματος στη σελίδα, επιλογή χρώματος χαρακτήρων, καθώς και το ότι κάθε ποίημα βρίσκεται σε διαφορετική σελίδα, είναι πιστό αντίγραφο της έντυπης εκδοχής.

1. Μετάφρασμα

**αναγεννιέμαι
γαλάτεια γεωργίου**

ποτέ δεν θα ξεχάσεις
τη στιγμή που την πήρε μακριά
πήρες το βάρος του κόσμου
στους ώμους σου εκείνη τη μέρα
μια ραγισμένη καρδιά και ένα μπερδεμένο μυαλό
χωρισμένα μεταξύ σκότους και φωτός

περάσανε τα χρόνια
και κατάφερες να προχωρήσεις
σιωπηλά και με υπομονή και καλοσύνη
αλλά κάποτε οι αναμνήσεις επιστρέφουν
και κλαις και γράφεις
και πάλι κλαις και γράφεις

τόσα ερωτήματα,
που κανείς δεν θα λύσει
υπάρχει πράγματι θεός εκεί έξω;
γιατί ο κόσμος είναι τόσο άδικος;
γιατί μερικοί άνθρωποι ζούνε στην απόγνωση;
κανείς δεν ξέρει, κανείς δεν ενδιαφέρεται

υπόσχομαι θα προσπαθήσω περισσότερο
το οφείλω σε εκείνο το παιδί
που χάθηκε εκείνη τη μέρα

θα προσπαθήσω περισσότερο

για πρώτη φορά μπορώ να δω τον εαυτό μου
βλέπω μια καταστραμμένη εικόνα
απόλυτα άξια της ζωής

οι δαίμονες σέρνονται
κάτω από το δέρμα μου
αντιστέκονται στην εξάλειψη
και τα δάκρυα πέφτουν σαν βροχή
και από τον πόνο μου
ξεχνάω να προσευχηθώ για τους αγγέλους
και οι άγγελοι ξεχνάνε να προσευχηθούν για εμένα

αλλά απόψε,
προσεύχομαι με όλη μου την καρδιά
βοηθήστε με άγγελοι!
βοηθήστε με και δώστε φως στη ψυχή μου!

τέρμα το σκοτάδι!

είμαι κουρασμένη
και είμαι μόνη
και είμαι φοβισμένη
και είμαι εγκλωβισμένη σε αυτόν τον ατέλειωτο κύκλο

αλλά ήρθε η ώρα να ξεφύγω
ήρθε η ώρα να αφήσω το παρελθόν πίσω και
να κάνω μια νέα αρχή

είμαι έτοιμη

3:34π.μ.

το φως έρχεται μέσα από το παράθυρο
σχηματίζοντας γραμμές στα σεντόνια
η νύχτα είναι μεγάλη
όχι, δεν ήταν ο ήλιος που ανέτειλε
ήταν η όμορφη δύση της σελήνης
η πανσέληνος του ιούλη πάνω από την πόλη
μια πόλη ξένη για μένα
μια πόλη που όσο αγαπώ άλλο τόσο μισώ
μια πόλη που σύντομα θα εγκαταλείψω
ήταν λες και έλεγε αντίο
σε μια κουρασμένη ψυχή
θα επιστρέψω σπίτι μετά από τόσο καιρό
ή μήπως όχι;
δεν είμαι απολύτως σίγουρη ακόμη
αυτές τις μέρες νιώθω χαμένη
θεωρώ πως είναι η καλοκαιρινή μου κατάθλιψη
όσο βρίσκομαι εκεί ξαπλωμένη και αμίλητη
η σελήνη εξαφανίζεται αργά
και σύντομα ο ήλιος θα πάρει τη θέση της
εγώ θα παραμείνω εκεί ξαπλωμένη
καθώς οι πλανήτες κυλάνε
καθώς ο χρόνος κυλάει
καθώς η ζωή κυλάει

αγαπάω εκείνα τα βράδια στις ταρατσες
ο ήλιος δύνει γρήγορα
τα φώτα θα ανάψουν ακόμη πιο γρήγορα

η πόλη πάει για ύπνο

ένα παιδί, το καληνυχτίζει η μαμά του με ένα φιλί
ένα ζευγάρι κάνει έρωτα
ένα άτομο προσεύχεται καθώς
ένα αγόρι φωνάζει για βοήθεια

η πόλη πάει για ύπνο

όλες αυτές οι σκέψεις
ταξιδεύουν προς τον ουρανό
σκέψεις θυμωμένες
σκέψεις υπέροχες
σκέψεις τρομακτικές

όλες μπερδεμένες στον αέρα
έτοιμες να ξεπηδήσουν σε ένα άλλο μυαλό

όλοι αυτοί οι άνθρωποι που σκέφτονται το ίδιο
αλλά ποτέ δεν συναντιούνται

η πόλη πάει για ύπνο
η πόλη πάει για ύπνο

δεν έχεις άλλο χρόνο για χάσιμο
κοίτα γύρω σου
παντού υπάρχει ομορφιά
μέρα με τη μέρα ο ουρανός
σου προσφέρει μια εκπληκτική θέα
μην τη χάνεις τόσο συχνά

ξύπνα!
σήκω!

γνωρίζω πως είναι δύσκολο
αλλά μην τα παρατήσεις ποτέ
όλα θα πάνε καλά
είναι εντάξει να φοβάσαι
είναι εντάξει να νιώθεις χαμένη
θα βρεις τον δρόμο σου

ξύπνα!
σήκω!

ξέφυγε της τρέλας
ξέφυγε της θλίψης

μην τους επιτρέπεις να είναι φίλοι σου
αν τους αφήσεις να πλησιάσουν
δεν θα φύγουν
θα σε κάνουν κομμάτια
λες ότι είσαι ήδη κομμάτια
αλλά μόνο εσύ μπορείς να σε διορθώσεις

αποδέξου τον εαυτό σου

συγχωρέσε τον εαυτό σου

αγάπησε τον εαυτό σου

είναι ο μόνος τρόπος
άφησε το φως να λάμψει μέσα σου
άφησε τον εαυτό σου να γίνει το φως

ξύπνα!

σήκω!

θάνατος

ο θάνατος είναι κάτι τόσο φυσιολογικό όσο και η ζωή
αποδέξου τον

μην τον φοβάσαι

είμαστε όλοι περαστικοί από αυτόν τον κόσμο

γεννιόμαστε για να πεθάνουμε

όπου κι αν στραφείς
κάποιου η καρδιά είναι ραγισμένη

έχουν περάσει μερικοί μήνες
δεν έχω γράψει ούτε μία λέξη
δεν έχω ακουμπήσει την κιθάρα μου
απλά ξαπλώνω στο κρεβάτι
κρύβομαι πίσω από τις κουρτίνες

μην με αναγκάσεις να βγω έξω
φοβάμαι τι θα αντικρίσω
σε παρακαλώ μην με αναγκάσεις να βγω έξω
νιώθω κενή
συγγνώμη που δεν είμαι εκεί για σένα

έγινα ένα με το πλήθος
δεν με αναγνωρίζω αλλά,
γνωρίζω με σιγουριά ότι
υπάρχει ακόμη η τέχνη μέσα μου
υπάρχει ακόμη η τέχνη μέσα μου

φαίνεται ότι πάλι είμαι μόνη μου
φαίνεται ότι χάνω τους φίλους μου
και γνωρίζω ότι σύντομα θα φύγεις και εσύ
για αυτό έχεις τόσο πολλά για να διαχειριστείς

το πρωί όταν είμαι παράλυτη
τα δάκρυα πέφτουν σαν βροχή
και όταν αντικρίζω πολλούς ανθρώπους
φοβάμαι ότι θα χάσω ξανά τον έλεγχο

και όταν το κεφάλι μου στριφογυρίζει
και όταν η καρδιά μου χτυπάει τόσο γρήγορα
και όταν η ανάσα μου τελειώνει
και όταν τα γόνατα μου είναι έτοιμα να καταρρεύσουν

με μισώ που σε απογοήτευσα
με μισώ που ήμουν αδύναμη
με μισώ που φοβόμουν
με μισώ αλλά δεν πειράζει

αλλά δεν μπορείς ούτε να το δεις ούτε να το νιώσεις
και για αυτό δεν μπορείς να καταλάβεις το γιατί
λες ότι θα είμαι καλά, ότι θα έχει πλάκα
αλλά δεν θα είμαι καλά και δεν θα έχει πλάκα

πίστεψε με όταν το λέω
δεν θέλω να ζω έτσι
θέλω να κάνω την αλλαγή
αλλά όχι σήμερα, ο δαίμονας είναι εδώ

και όταν το κεφάλι μου στριφογυρίζει
και όταν η καρδιά μου χτυπάει τόσο γρήγορα
και όταν η ανάσα μου τελειώνει
και όταν τα γόνατα μου είναι έτοιμα να καταρρεύσουν

με μισώ που σε απογοήτευσα
με μισώ που ήμουν αδύναμη
με μισώ που φοβόμουν
με μισώ αλλά δεν πειράζει

τουλάχιστον έχω την ποίηση

είπες πως ΕΓΩ σε απογοήτευσα
γιατί ΕΓΩ αποδέχτηκα το σκοτάδι
που με καλούσε

είπες πως η στεναχώρια μου σε οδήγησε μακριά,
έτσι έκανες το πιο εύκολο πράγμα που θα έκανε ένας άντρας

έφυγες
γιατί ήσουν εγωιστής

αλλά θέλει κότσια
για να είσαι ευγενικός

θέλει ακόμη περισσότερα κότσια
να αφήσεις το σκοτάδι να σε καταλάβει ολόκληρη,
από το να κρατάς τη δάδα περήφανα
για το πόσο άτρωτη είσαι

ο πρώτος έρωτας ήταν γλυκός
ο πρώτος έρωτας ήταν συμπαθητικός
ο πρώτος έρωτά άκουγε αυτά που έλεγα
ο πρώτος έρωτας μου έμαθε πράγματα
ο πρώτος έρωτας ήταν ζεστός
ο πρώτος έρωτας ήταν αγνός
ο πρώτος έρωτας έμοιαζε τόσο οικείος
ο πρώτος έρωτας ήταν ξαφνικός όπως ξαφνικά έφυγε μακριά
ο πρώτος έρωτας με διέλυσε
ο πρώτος έρωτας με πλήγωσε όσο τίποτε άλλο
ο πρώτος έρωτας με έσπρωξε στο σκοτάδι
αλλά ο πρώτος έρωτας με έκανε να ωριμάσω
γιατί μέσα από τον βαθύτερο μας πόνο
- ο πόνος που σε κάνει να εύχεσαι να ήσουν νεκρή -
ανακαλύπτουμε τις αληθινές μας ταυτότητες
είναι μέσω της διαδικασίας της επούλωσης
που μαθαίνουμε να εκτιμούμε τους εαυτούς μας
γιατί εκείνη τη στιγμή
ο εαυτός σου είναι η μοναδική συντροφιά που έχεις
και προκειμένου να επιβιώσεις
πρέπει να σου αρέσει αυτή η συντροφιά
ναι, ο πρώτος έρωτας ήταν ένας πανέμορφος όλεθρος
αλλά πάντα θα είμαι ευγνώμον
γιατί αν δεν υπήρχε ο πρώτος έρωτας
δεν θα ήμουν αυτή που είμαι σήμερα

κουράστηκα

όλα μοιάζουν ασήμαντα
ο κόσμος με σκοτώνει

πρόσωπα

χαμογελάνε, γελάνε
όλα είναι τόσο έντονα

ησυχία

στο μυαλό μου
στην καρδιά μου

θυμός

το μόνο πράγμα που αισθάνομαι
μεγαλώνει μέσα μου μέρα παρά μέρα

κενό

η ιστορία της ζωής μου
πότε θα τελειώσει;

θέλω να νιώσω ξανά
θέλω να χτυπήσει η καρδιά μου γρήγορα μια τελευταία φορά
τις πεταλούδες στο στομάχι μου
να νιώσω το αίμα να κυλάει στο σώμα μου
θέλω να νιώσω ξανά
θέλω αυτό το κλισέ του θανάτου
το αίσθημα του να χάνεις τα πάντα
να θρηνήσω για τον έρωτα μου, να νιώσω τον πόνο

αχ θέλω να νιώσω ξανά

θέλω να νιώσω ξανά
να δω το φως στο σκοτάδι
να νιώσω την ακοή μου καθώς επιστρέφει
και καθώς ξαναρχίζει η ζωή μου
θέλω να νιώσω τη χαρά
θέλω να νιώσω τη λύπη
θέλω να νιώσω τον θυμό
θέλω να νιώσω τον φόβο

αλλά παραμένω κενή

ξαπλώνω στο κρεβάτι
το κεφάλι μου είναι στην κόλαση
άγγελε έλα σε παρακαλώ
νανούρισε με να κοιμηθώ

κάτσε στο πλευρό μου
χρειάζομαι το φως σου
έχει περάσει αρκετός καιρός
φέρε γαλήνη στο μυαλό μου

φοβάμαι και είμαι δειλή
άγγελε, έχασα την πίστη μου
χρειάζομαι αγάπη για να συνεχίσω
το δωμάτιο είναι τόσο κρύο

και μην αναρωτιέσαι γιατί
δεν υπάρχει κανείς στο πλευρό μου
είμαι τόσο εγωκεντρική
δεν θέλω να πεθάνω μόνη

έχε τα κότσια να είσαι ευάλωτη

δεν πειράζει αν δεν είσαι καλά

νιώσε το βάθος των συναισθημάτων σου
άστα να σε καταστρέψουν
μην κρύβεσαι από αυτά

λύγισε
φώναξε για βοήθεια

μόνο τότε μπορείς να ξαναφτιάξεις τον εαυτό σου

δεν ξέρω προς τα που οδεύω
μάλλον το μυαλό μου
με εγκαταλείπει

στεναχώρια
βασανιστήρια
απέχθεια
βάσανα

κουράστηκα

κουράστηκα να ελπίζω
κουράστηκα αν παλεύω

απογοήτευση

τί θες από μένα;

η ουσία της ύπαρξης μας,
δεν είναι να είσαι ευτυχισμένη;

άσε με να είμαι αυτή που θέλω να είμαι
άσε με να ζήσω όπως εγώ θέλω να ζήσω

άσε με απλά να είμαι ήσυχη

ο ήλιος κρύβεται στα σύννεφα
όμως το φως του ήλιου καταφέρνει να με βρει
λάμπει στα μάτια μου
όπως τα διαμάντια στον ουρανό
σύντομα το σκοτάδι θα επεκταθεί
όχι όμως για πολύ
ο ήλιος βγήκε ξανά
και πάω σπίτι
το θέλω τόσο πολύ
ακόμη και αν γνωρίζω τι σημαίνει
μου παίρνει το χέρι
τόσο τρυφερή που είναι η αγάπη του
χαμένος στις δικές του σκέψεις

ο ήλιος ακόμη λάμπει

δεν έχω βγει εδώ και μέρες
ακουμπάω πράγματα και ακουμπάω σώματα
αλλά δεν τα νιώθω
ακούω λέξεις και κλάματα
αλλά δεν δίνω προσοχή
το σώμα μου περιπλανάται γύρο-γύρο
με ένα μυαλό που δεν ενδιαφέρεται πλέον
θυμωμένες σκέψεις
ποτέ δεν τις είχα
αλλά τώρα κυριεύουν το μυαλό μου
μάλλον αυτό κάνω με επιτυχία
είμαι ευάλωτη σε αυτόν τον βρόχο
όμως κόλλησα πάλι
είναι λες και δεν αναπνέω αλλά
έχω πλήρη επίγνωση

αναζητώ τη μοναξιά που χρειάζομαι για να
τα βρω με τον εαυτό μου
πάλι

χρειάζομαι χρόνο
χρόνο να σκεφτώ
χρόνο να καταλάβω
χρόνο να αλλάξω
χρόνο να ωριμάσω

υπομονή

ειρήνη

αγάπη

αγάπα τον εαυτό σου
αποδέξου τον εαυτό σου

αεροδρόμια
κάθομαι μόνη μου
δίπλα μου υπάρχουν τέσσερεις κενές θέσεις
αριστερά έρχεται μια γυναίκα που θρηνεί
δεξιά έρχεται ένα νεαρό ζευγάρι
που χαμογελάει και γελάει
μια ομάδα ηλικιωμένων μπαίνει στο δωμάτιο
όλοι φαίνονται χαρούμενοι

τελευταία ανακοίνωση

πρέπει να επιβιβαστούμε

βλέπω τρία αεροπλάνα στη σειρά
τρεις διαφορετικές χώρες
τρεις διαφορετικές θρησκείες
όλα γεμάτα με ανθρώπους
οικογένειες, εργαζόμενοι, φοιτητές

δεν μπορούμε να δούμε απλά αυτό που μας ενώνει
αντί
να ψάχνουμε πάντα αυτό που μας χωρίζει;

ταξιδεύοντας
βλέποντας τον κόσμο από ψηλά
χωρίς σύνορα - μόνο γη
βουνά
δέντρα
δρόμοι
σπίτια
όλα μοιάζουν τόσο μικρά
μετά βλέπεις προς τα πάνω
απέραντο μπλε
ο ίδιος ουρανός πάνω από όλους μας

είμαστε
ίδιοι

ήμουν μία ονειροπόλα που νόμιζα
ότι μπορούσα να αλλάξω τον κόσμο
νόμιζα ότι μπορούσα απλά
να πάρω όλα τα άσχημα πράγματα,
να τα κουβαλήσω στους ώμους μου
και να τα πετάξω μακριά
αλλά σήμερα
δεν μπορώ καν να κουβαλήσω τον εαυτό μου

ο κόσμος με άλλαξε
δεν ξέρω ποια είμαι,
ποια δεν είμαι
ή γιατί πρέπει καν να ασχολούμαι
για ποιο λόγο;
ποιος ακούει;
απλά δεν ασχολούνται
οπότε γιατί να ασχολούμαι εγώ;

δεν θα αλλάξεις τον κόσμο
χρησιμοποιώντας βία
δεν θα αλλάξεις τον κόσμο
επιβάλλοντας τις ιδέες σου στους άλλους

ψάξε μέσα σου
βρες τι έκανες λάθος
ο καθένας πρέπει να σώσει τον εαυτό του
γίνει ο δικός σου σωτήρας
επούλωσε τις πληγές
γέμισε το μυαλό σου με γνώσεις
και την καρδιά σου με ανιδιοτελή αγάπη
άλλαξε τον εαυτό σου
στην καλύτερη εκδοχή σου
μόνο τότε μπορούμε να ξαναχτίσουμε τον κόσμο

ονειρεύομαι έναν κόσμο όπου
αυτοί που βοηθάνε
θα μείνουν
μένουν
και
το πάντα αντιστοιχεί στην αιωνιότητα
κι όχι μέχρι
να βαρεθείς

οι έρωτες έρχονται και φεύγουν
ο καθένας τους
τόσο μοναδικός
αλλά τελικά
όλοι ίδιοι
αν δεν ήταν
δεν θα έφευγαν

μπορώ να ακούσω τα παιδιά να γελάνε
μπορώ να ακούσω τα πουλιά να κελαηδάνε
ήχοι έρχονται από τους κήπους
διαταράσσονται από τα αμάξια που περνάνε

σήμερα νιώθω λίγο μουδιασμένη
καθώς ο κόσμος ξυπνάει
εγώ θα προτιμούσα να κοιμηθώ ακόμη λίγο
νιώθω ένα κενό στην ψυχή μου

μεθυσμένη από την τρέλα
άραγε είμαι ερωτευμένη με τη στεναχώρια;
παραμονεύω συνεχώς στις σκιές
όπως ο αδελφός στους κλήρους του θανάτου

ο θυμός οδηγεί στο μίσος
έτσι επιλέγω να απομονωθώ
δεν πιστεύω στην βία
υποφέρω στη σιωπή

υπάρχει ένας διάβολος στο μυαλό μου
που με δυσκολεύει να βρω πράγματα
που με κάνει να νιώθω κουρασμένη
που τους κάνει όλους λίγο αλλόκοτους

μου κόστισε πολλά πράγματα στη ζωή
άνθρωποι που αγαπώ, με εγκατέλειψαν
άνθρωποι για τους οποίους νοιάζομαι, μου διέλυσαν τα κόκκαλα
αλλά είναι αυτοί που πεθυμώ περισσότερο

σε ένα κόσμο που δεν νοιάζεται
μερικά πράγματα είναι δύσκολο να τα διαχειριστείς
αλλά θα τα καταφέρω μόνη μου
στην ζωή μου πορεύομαι μόνη

κοιμάμαι τόσο καιρό μόνη
προσπαθώντας να καταλάβω τι θέλω
κοιτάζοντας σε έναν καθρέφτη
αναζητώντας την ψυχή μου
ρωτώντας τον εαυτό μου

'ποια είσαι;'
'είσαι αυτή που ήθελες να είσαι;'
'ζεις το όνειρο σου;'

γεννιόμαστε μόνοι και πεθαίνουμε μόνοι
είμαστε απλά περαστικοί σε αυτόν τον κόσμο

πέρασα τόσο καιρό στο σκοτάδι
διώχνοντας όλους από τη ζωή μου
δεν υπήρξα ποτέ αυτή που ζητούσε βοήθεια
και για αυτό πλήρωσα το τίμημα
ακόμη κι αν μπορούσα να γυρίσω το χρόνο πίσω
θα τα ξαναέκανα όλα
γιατί ψάχνοντας για το φως
έγινα αυτή που είμαι

γεννιόμαστε μόνοι και πεθαίνουμε μόνοι
είμαστε απλά περαστικοί σε αυτόν τον κόσμο

και ακόμη σου αρέσει να νομίζεις ότι με γνωρίζεις,
ότι με γνωρίζεις καλύτερα από ότι εγώ
και ακόμη σου αρέσει να νομίζεις ότι σου ανήκω
και μπορείς να μου λες τι να κάνω

γεννιόμαστε μόνοι και πεθαίνουμε μόνοι
είμαστε απλά περαστικοί σε αυτόν τον κόσμο

περπατούσα για πολύ καιρό
σε μονοπάτια χωρίς φως
μια περιπλανώμενη, πληγωμένη ψυχή
προδομένη από φίλους και έρωτες
κουράστηκα να ζω, κουράστηκα να ελπίζω
επέτρεψα στο κενό να με κυριεύσει
και βρήκα τον εαυτό μου στον πάτο ενός πηγαδιού

δεν ζήτησα για βοήθεια
έγινα ένας παθητικός παρατηρητής
άκουγα για τις ζωές των άλλων
καθώς η δικιά μου παρέμεινε στάσιμη
ήμουν μια δειλή που δεν μπορούσε να δώσει ένα τέλος
ήμουν φοβισμένη, για αυτό έμεινα εκεί για μήνες
μέχρι που έγινα ένα με το σκοτάδι

ξαφνικά μια μέρα ξεκίνησα να βλέπω ηλιαχτίδες!
νόμιζα πως είχα παραισθήσεις
τελικά όμως όχι, ήταν υπαρκτές
και μέρα με τη μέρα έβλεπα περισσότερες
δεν ξέρω ούτε το γιατί ούτε το πως
"τα πάντα ρει" σκέφτηκα
και έτσι και η ζωή μου

καθώς περισσότερο φως εισερχόταν στο πηγάδι
πρόσεξα μία σκάλα στο πλευρό μου
που αγνοούσα τόσους μήνες
και βήμα-βήμα ξεκίνησα να την ανεβαίνω
τυφλωμένη από το φως,
επέστρεφα πίσω στο σκοτάδι με νοσταλγία
ένιωθα να με τραβάει πίσω αλλά πολέμησα
και κατάφερα να βγω

έμεινα εκεί ακίνητη
και τα μάτια μου παρατηρούσαν τα πάντα
ήταν λες και έβλεπα για πρώτη φορά
αυτό που ένιωθα ήταν ευφορία
ένα δάκρυ κύλησε καθώς αντιλήφθηκα πόσο τυχερή ήμουν
γιατί τώρα μπορούσα να εκτιμήσω τη ζωή
τώρα, μπορούσα επιτέλους να δω την ομορφιά γύρω μου

τον είδα να στέκεται απέναντι μου
μία σκοτεινή φιγούρα όπως και η δικιά μου
είχε αποδράσει από το δικό του πηγάδι
φαινόταν μπερδεμένος μέχρι που συναντήθηκαν τα βλέμματα μας
χαμογέλασε και άπλωσε το χέρι του
τον είδα να περπατάει προς το μέρος μου
και τότε, ένιωσα την καρδιά μου να ξαναχτυπάει

υπάρχει μία διαρκής μάχη
μεταξύ σκότους και φωτός
μία μάχη μέσα σου,
μία μάχη μέσα μας,
μία μάχη μέσα στον κόσμο,
μία ατέλειωτη ακούραστη μάχη

μερικοί προτιμάμε το σκοτάδι,
μερικοί προτιμάμε το φως,
αλλά όταν δεν μπορούμε να το δούμε
δεν χρειάζεται να επιλέξουμε πλευρά
εν μέρει χρειαζόμαστε και το σκοτάδι
για να δούμε τα αστέρια να ευθυγραμμίζονται

δεν χρειάζεται να προσευχηθούμε,
δεν χρειάζεται να μιλήσουμε
επιτέλους σέβομαι
τη γη που πατάνε τα πόδια μου
κοιτάω το άπειρο
και τώρα μπορώ να δω
τη μεγαλύτερη εικόνα του κόσμου
και πόσο ασήμαντη είμαι σε αυτόν

ξέρω ότι θα πέσω
αλλά μετά θα σηκωθώ
όπως ο ήλιος δύει κάθε μέρα
αλλά ανατέλλει κάθε πρωί
δεν μπορούσα να σηκωθώ
όταν άφηνα το σκοτάδι μέσα μου
προσπαθούσα να βρω το φως
που ήταν εκεί, μέσα μου

πάντα ευχόμουν
να ήμουν κάποια άλλη
και τώρα τελικά
τα βρίσκω με τον εαυτό μου
βρήκα τη γαλήνη μέσα στην ψυχή μου
ψάχνοντας να μετατρέψω τη ζωή μου σε τέχνη
πιστεύω στις όμορφες σκιές
στο πάθος, στην καλοσύνη και στον έρωτα

αυτά που με κρατούσαν κάτω
έμαθα να τα αφήνω

έτσι τώρα είμαι ελεύθερη να πετάξω
σε ένα μέρος που δεν έχω ξαναπάει

ναι πέρασες
το και
σκοτάδι εσύ
είναι από
όμορφο το
σκοτάδι
αλλά και
η γνωρίζεις
ζωή ότι
είναι
πιο
όμορφη κάποτε

και το
εσύ φως
θα είναι
έπρεπε η
να μόνη
το λύση
γνωρίζεις
καλύτερα
τώρα
γιατί

κανείς δεν με ρώτησε αν ήθελα να γεννηθώ
να περάσω από αυτή τη ζωή του πόνου και της θλίψης
κανείς δεν με ρώτησε, όμως όλοι με πλήγωσαν
χωρίς καμία σκέψη για την πληγωμένη μου ψυχή

ανάπνευσε, ανάπνευσε
η φωνή σου είναι εκεί για μένα
με κρατάς όταν φοβάμαι
όταν το μυαλό μου δεν είναι εκεί
μου θυμίζεις ότι είμαι σπίτι
ότι είμαι ασφαλής και ολοκληρωμένη

γλυκό μου παιδί μην φταις τον εαυτό σου
τα τέρατα είναι εκεί έξω, όχι κάτω από το κρεβάτι σου
γλυκό μου παιδί η καρδιά σου είναι αγνή
μην τολμήσεις να το ξεχάσεις όπου κι αν πας

αναγεννιέμαι
ξαφνικά αντιλαμβάνεσαι ότι είσαι εδώ 6 χρόνια
η ζωή σου έχει αλλάξει όπως και εσύ
δεν είσαι πια παιδί,
ακόμη και αν μερικές φορές εύχεσαι να ήσουν
τί έχεις κάνει;
προς τα που πορεύεσαι;
με αυτόν τον τρόπο θα ξεκινήσει η ζωή σου;

το ψέμα είναι η αλήθεια μέχρι να αντιληφθείς το αντίθετο

όλα αυτά τα χρόνια
προετοιμαζόσουν για αυτό
επαναπροσδιόρισες τον εαυτό σου
έσπασες τους κανόνες
ωρίμασες
αμφισβήτησες πράγματα
που σου έμαθαν ότι είναι αληθινά
όμως, άραγε είναι;
και αν όχι,
ποια είναι η αλήθεια;

η αγάπη είναι μακρόθυμη και δείχνει καλοσύνη

το φεγγάρι ανατέλλει
ο ήλιος δύει
η σιωπή φεύγει
το πουλί κελαηδάει
ο δήμος είναι όμορφος
η αγάπη της ζωής σου
είναι ακριβώς δίπλα σου

η στιγμή που ονειρευόσουν για να ζήσεις τη ζωή σου
είναι επιτέλους εδώ

2. Πρωτότυπο

rebirth
galatea georgiou

you'll never forget
the moment he took her away
the weight of the world
was placed on your shoulders that day
a broken heart and a messed up mind
divided between the darkness and light

years have past
and you've managed to move on
with silence and patience and kindness
but sometimes the memories come back
so you cry and you write
and you cry and you write

so many questions,
no one will answer to
is god really out there?
why the world is unfair?
why do some people live in despair?
no one knows, no one cares

i promise i'll do better
i owe it to the child
that was lost that day

i will do better

for the first time i can see myself
i see an image of brokenness
utterly worthy of life

the demons are crawling
under my skin
resisting the wipe out
and tears are falling like rain
because of the pain i feel
i forget to pray for the angels
and the angels forget to pray for me

but tonight,
i'm praying with all my heart
help me angels!
help me brighten up my soul!

darkness no more!

i am tired
and i am lonely
and i am frightened
and i am stuck in this endless cycle

but it's time to get out
it's time to leave the past behind
and make a new start

i'm ready

3:34am

the light came in from the window

forming stripes on the sheets

the night is long

no, that wasn't the sun rising up

it was the beautiful selene setting

july's full moon above the city

a city foreign to me

a city i love and hate

a city i am going to leave soon

it was like she was saying goodbye

to a weary soul

i am going home after a long time

or am i?

i'm not quite sure yet

these days i feel lost

i guess it's my summertime sadness

as i lie there motionless

selene slowly disappears

and soon the sun will take her place

i will still be there lying

while planets move

while time moves

while life moves

i love those nights spent on rooftops
the sun is going down fast
the lights will lit up even faster

the city is going to sleep

a mother kisses her child goodnight
a couple makes love
a man is praying while
a boy is crying for help

the city is going to sleep

all those thoughts
travelling towards the sky
angry thoughts
lovely thoughts
scary thoughts

all mixed up in the air
ready to jump into another mind

all those people who think alike
but never meet

the city is going to sleep
the city is going to sleep

you have no time to lose
look around you
there's beauty everywhere
day after day the sky
offers you stunning views
don't miss them so often

wake up!
stand up!

i know it's hard
but don't you ever give up
everything will be alright
it is okay to be scared
it is okay to feel lost
you will find your way

wake up!
stand up!

escape the madness
escape the sadness

don't let them be your friends
if you let them in
they will not get out
you will be torn to pieces
you say you already are in pieces
but only you can fix yourself

accept yourself

forgive yourself

love yourself

it is the only way
let the light come inside
let you be the light

wake up!
stand up!

destruction

death is as natural as life is

embrace it

don't be afraid of it

we are all passengers in this world

born to die

anywhere you turn
someone's heart breaks

it's been a few months now
i haven't written a single word
i haven't touched my guitar
i just lie in bed
hiding behind the curtains

don't make me go outside
i'm afraid of what i'll find
please don't make me go outside
i feel empty inside
i'm sorry i'm not there for you

i've lost my voice in the crowd
i don't know who i am but,
what i know for certain is that
i still have art in me
i still have art in me

it seems i'm on my own again
it seems i'm losing friends
and i know you will soon be gone too
for this is too much for you to bare

in the morning when i'm paralyzed
tears are falling like rain
and when i see to many people
i fear i might lose control again

and when my head is spinning in circles
and when my heart is pounding so fast
and when my breath is running short
and when my knees are ready to collapse

i hate myself for letting you down
i hate myself for being weak
i hate myself for being afraid
i hate myself and that's okay

but you can't see it and you can't feel it
so you cannot understand why
you say that i'll be fine, it will be fun
but i will not be fine and it won't be fun

believe me when i say that
i don't want to live this way
i want to make a change
but the demon is here so not today

and when my head is spinning in circles
and when my heart is pounding so fast
and when my breath is running short
and when my knees are ready to collapse

i hate myself for letting you down
i hate myself for being weak
i hate myself for being afraid
i hate myself and that's okay

at least i have my poetry

you said that I was letting you down
because I was embracing the darkness
that was calling for me

you said my sadness drove you away,
so you did the easiest thing a man can do

you left
because your ego was so high

but it takes guts
to be gentle and kind

it takes more guts
to let the darkness swallow you whole,
than just holding your torch boasting
about how indestructible you are

first love was sweet
first love was kind
first love was listening to what i was saying
first love taught me things
first love was warm
first love was pure
first love felt just like home
first love was sudden but sudden went away
first love broke me
first love hurt me like nothing else before
first love push me in the shadows
but first love made me grow
because it is through our deepest pain
- the pain that makes you wish you were dead -
that we discover our true identities
it is through the process of healing
that we learn to appreciate ourselves
because at the time
yourself is the only company you have
and in order to survive
you have to like that company
yes, first love was a beautiful disaster
but i will be always grateful
because if it wasn't for first love
i wouldn't be who i am today

tired

everything seems pointless
the world is draining me

faces

they smile, they laugh
everything is so loud

silence

in my mind
in my heart

anger

the only thing i feel
it grows inside day by day

emptiness

story of my life
when will it end?

i want to feel again
i want the last fast heartbeats
the goosebumps in my belly
feel the blood pumping throughout my body
i want to feel again
i want that near death cliché
the thought of losing everything
mourn for my love, feel the ache

oh i want to feel again

i want to feel again
see the light in the dark
feel my heart as it restarts
and makes my life replay
i want to feel happiness
i want to feel sadness
i want to feel anger
i want to feel fear

but i am stuck with emptiness

i'm lying in bed
my head is in hell
angel come please
sing me to sleep

sit by my side
i need your light
it's been a long time
bring peace to my mind

i'm afraid and i'm not brave
angel, i've lost my faith
i need love to keep me on
this room is so cold

and don't wonder why
there's no one by my side
i'm too much self involved
i don't want to die alone

have the guts to be vulnerable

it is okay not to be okay

feel the depths of your emotions
let them destroy you
don't hide from them

break down
cry for help

only then you can rebuild yourself

i don't know where i'm heading to
it seems like my mind
is abandoning me

sadness
torture
loath
suffering

i'm tired

i'm tired of hoping
i'm tired of fighting

disappointment

what do you want from me?

isn't the essence of our existence,
to be happy?

let me be how i want to be
let me live how i want to live

let me just be

the sun is a lost within the clouds
yet sunlight manages to reach me out
it glows in my eyes
like diamonds in the sky
soon the darkness grows
not for much though
the sun is out again
and i am going home
i want it so much
even if i know what it means
he puts his hand on my hand
so tenderly is his love
lost in his own thoughts

the sun still glows

i've not been out for days
i touch things and i touch skins
but i don't feel them
i hear words and cries
but i m not listening
my body is left walking around
with a mind that doesn't care anymore
angry thoughts
i never had them
but now they took the lead in my mind
maybe that's what i do best
being vulnerable in this scary loop
yet i am stuck again
it's like i am not breathing but
i'm completely aware

solitude i seek for i need to
make up with myself
again

i need time
time to think
time to understand
time to change
time to grow

patience

peace

love

love yourself

accept yourself

airport
i sit alone
next to me are four empty sits
on my left side comes a woman who weeps
on my right side comes a young couple
who smile and laugh
a group of elders enter the room
all seem happy

last call

we have to get on board

i see three planes in a line
three different countries
three different religions
all filled with people
families, workers, students

can't we just look at what unites us
instead of
always searching for what divides us?

travelling
seeing the world from above
no borders - only land
mountains
trees
roads
houses
all seem so small
then you look up
endless blue
the same sky above us all

we are
the same

i was a dreamer who thought
i could change the world
i thought i could just
take all the horrible things,
carry them on my shoulders
and throw them away
but nowadays
i can't even carry myself

the world has changed me
i don't know who i am,
who i am not
or why i should even bother
what for?
who is listening?
they simply don't care
so why should i?

you won't change the world
by using violence
you won't change the world
by forcing your ideas into others

search inside
find what you've done wrong
each must save himself
be your own savior
heal your wounds
fill your mind with knowledge
and your heart with unconditional love
change yourself
to the best version of you
only then we can rebuild the world

i imagine a world where
those who aid
they'll stay
do stay
and
forever equals eternity
not until
you are bored

lovers come and go
each one of them
so unique
but deep inside
all the same
if they weren't
they wouldn't have left

i can hear the children laughing
i can hear the birds singing
sounds coming from the yards
disrupted by passing cars

today i feel a little numb
as the world is waking up
i'd prefer to sleep some more
i feel a hole inside my soul

intoxicated with madness
am i in love with sadness?
always lurking in the shadows
like the brother in the deathly hallows

anger leads to hate
so i choose to isolate
i don't believe in violence
i am suffering in silence

there's a devil in my mind
making things harder to find
making me feel so tired
making everyone a little wired

he costs me many things in life
people i love, have left me behind
people i care for, broke my bones
but they're the ones i miss the most

in a world that doesn't care
certain things are tough to bare
but i'll handle it on my own
in my life i walk alone

i've slept so much time alone
trying to figure out what i want
looking through a mirror
searching for my soul
asking myself

'who are you?'
'are you the person you wanted to be?'
'are you living your dream?'

we come alone we die alone
we're only passengers in this world

i've spent so much time in the dark
shutting everyone out of my life
i've never been the one to call
and for that i have paid the price
but if i could go back in time
i would do it all again
because me searching for the light
is what made me who i am

we come alone we die alone
we're only passengers in this world

and you still like to think you know me,
know me better than i do
and you still like to think you own me
and can tell me what to do

we come alone we die alone
we're only passengers in this world

i was walking for a long time
into paths without light
a wandering, wounded soul
betrayed by friends and lovers
tired of living, tired of hoping
i let emptiness take over
and i found myself in the bottom of a well

i didn't ask for help
i became a passive observer
listening to the lives of others
while mine remained stagnant
i was a coward who couldn't give an end
i was afraid, so i stayed there for months
until i became one with the darkness

suddenly one day i started seeing sunrays!
i thought i was hallucinating
but no, they were there
and day by day i saw more
i don't know why and how
"everything flows" i thought
and so does my life

as more light was entering into the well
i saw a ladder by my side
which i ignored for all those months
and step by step i started to climb
blinded by the light,
i was returning to the darkness with nostalgia
i felt it pulling me down but i gave the fight
and managed to get out

i stood there motionless
with my eyes exploring everything
it was like seeing for the first time
euphoria is what i felt
a tear dropped while realizing how lucky i was
because now i could appreciate life
now, i could finally see the beauty surrounding me

i saw him standing across me
a dark figure just like mine
he had escaped from his own well
he looked bewildered until our eyes met
he smiled and stretched his hand out
i saw him walking towards me
and then, i felt my heart beating again

there is constantly a fight,
between the dark side and the bright
a fight within yourself,
a fight within each other,
a fight within the world
an endless restless fight

some of us prefer the dark,
some of us prefer the light,
but what we cannot see is that
we don't have to choose a side
a certain darkness is needed
to see the stars align

no need to pray,
no need to speak
i finally respect
the land i rest my feet
i stare into infinity
and now i can see
the bigger image of the world
and how tiny i am in it

i know that i will fall
but then i will get up
like the sun sets everyday
but in the morning it rises up
i couldn't get out
when i let the darkness in
i tried to find the light
and it was there, inside of me

i was always wishing
to be someone else
and now i am finally
making up with myself
i found peace within my soul
trying to turn life into art
i believe in beautiful skies
in passion, kindness and love

the things that weighed me down
i've learned to let them go

so now i'm free to fly
to places i haven't been before

yes you
darkness have
is been
beautiful through
darkness
but and
life you
is know
more that
beautiful
sometimes
and
you the
should light
have is
known the
better only
now answer
because

no one asked me if i wanted to be born
to get through this life of pain and remorse
no one asked me, yet everyone hurt me
without a thought about my wounded soul

just breathe, just breathe
your voice is there for me
you hold me when i'm scared
when my mind is not there
to remind me that i'm home
i am safe and i am whole

sweet child don't blame yourself
the monsters are out there, not under your bed
sweet child your heart is still pure
don't even forget that wherever you go

rebirth

suddenly you realize you've been here for 6 years
your life has changed and so have you
you no longer are a child,
even though you sometimes wish you were
what have you done?
where are you heading to?
is this how your life begins?

a lie is the truth until you realize it's not

all those years
you've been preparing for this
you re-educated yourself
you broke out of norms
you were brought up into
you questioned the things
you were taught to be true
well, are they?
and if not,
what is the truth?

love is patient and kind

the moon is rising
the sun is setting
the silence is gone
the birds are singing
the city is beautiful
the love of your life
is right next to you

the time to live the life you've dreamed about
is finally here

3. Μεταφραστικός Σχολιασμός

3.1. Εισαγωγή

Η μετάφραση λογοτεχνικών κειμένων αποτελεί μια μεγάλη πρόκληση για τον εκάστοτε μεταφραστή. Ο μεταφραστής οφείλει όχι μόνο να διατηρήσει τα προσωπικά στοιχεία του συγγραφέα που φαίνονται στο κείμενο του, αλλά πρέπει ακόμη να αποδώσει και νοηματικά το κείμενο στη γλώσσα-στόχος. Στην προκειμένη περίπτωση, δηλαδή στη μετάφραση ποιημάτων, ο μεταφραστής πρέπει να μελετήσει τα εξωτερικά χαρακτηριστικά του ποιήματος, όπως, την ομοιοκαταληξία που επιλέγει ο ποιητής, τη μορφολογία των στίχων του ποιήματος, ακόμη και την επιλογή του ποιητή να χρησιμοποιήσει κεφαλαία ή όχι γράμματα στην αρχή κάθε στίχου. Όλα αυτά, πέραν από το ότι αποτελούν στοιχεία της μορφής του ποιήματος, αποτελούν και τις προσωπικές επιλογές του ποιητή. Επίσης, ένα ακόμη σημαντικό στοιχείο των λογοτεχνικών κειμένων είναι οι παρομοιώσεις, οι μεταφορές και τα λογοπαίγνια που χρησιμοποιούνται συχνά από τους συγγραφείς και τους ποιητές.

Αποφάσισα να ασχοληθώ και στη συνέχεια να μεταφράσω την ποιητική συλλογή "*rebirth*", δημοσιευμένη στα αγγλικά, της ελληνόφωνης Γαλάτειας Γεωργίου (αγγλ. Galatea Georgiou), την οποία και εξέδωσε μόνη της.

Οφείλω να σχολιάσω από την αρχή, ότι στην προσπάθεια μου να γίνω απλά ο μεταφορέας του νοήματος των ποιημάτων της συγγραφέως, σίγουρα υπήρξαν στιγμές κατά τις οποίες, η επιλογές της τελικής μετάφρασης αποτέλεσαν και προσωπικές μου επιλογές. Ωστόσο, προσπάθησα οι δικές μου επιλογές και πινελιές, να μην αλλάξουν σε καμία περίπτωση τα λογοτεχνικά χαρακτηριστικά και τις επιλογές που επέλεξε με μεγάλη προσοχή η συγγραφέας.

3.2. Επικοινωνιακό Πλαίσιο

Η Γαλάτεια, πτυχιούχος ιατρικής, πέραν από την ενασχόληση της με την ιατρική, ασχολείται με τη συγγραφή ποιημάτων, στίχων τραγουδιών κ.α. όπως και με τη μελοποίηση και ερμηνεία των δικών της τραγουδιών, αλλά και με τη

φωτογραφία. Γεννήθηκε στις 04/08/1993 στη Λεμεσό και μεγάλωσε σε μια συντηρητική οικογένεια και ήταν πάντα κοντά στον Χριστιανισμό. Αυτό φαίνεται και μέσα από διάφορα στοιχεία στα ποιήματα της, όπως για παράδειγμα από τα λόγια του Αποστόλου Παύλου προς Κορινθίους. Επίσης, μέσα από τα ποιήματα της φαίνεται και η αγάπη που τρέφει για τα μυθιστορήματα με πρωταγωνιστή τον Χάρι Πότερ, αφού χρησιμοποιεί χαρακτήρες από τα βιβλία αυτά. Η πρώτη συλλογή ποιημάτων που έχει δημοσιεύσει, με τίτλο *rebirth* αποτελείται από ένα σύνολο ποιημάτων, μέσω των οποίων περιγράφει την ανθρώπινη ψυχολογία, τις συναισθηματικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει ένας άνθρωπος κ.α. Πρόκειται για προσωπικά βιώματα της ίδιας, τα οποία εξιστορεί με τον δικό της ιδιαίτερο τρόπο, παρουσιάζοντας τόσο τις δύσκολες όσο και τις ευχάριστες στιγμές της ζωής. Η Γαλάτεια επιλέγει να μην δώσει τίτλο στο καθένα από τα ποιήματα της, γιατί ενώ το καθένα αναφέρεται σε μια διαφορετική συναισθηματική κατάσταση, όλα έχουν την ίδια θεματολογία, την ανθρώπινη ψυχολογία.

Η επιλογή μου, δηλαδή η μετάφραση της συλλογής αυτής, βασίζεται στο γεγονός ότι ενώ πρόκειται για μια ελληνόφωνη δημιουργό, τα ποιήματα της είναι όλα γραμμένα στην αγγλική. Η ίδια επέλεξε να γράψει την ποιητική της συλλογή στην αγγλική ακόμη και αν η μητρική της είναι η ελληνική. Ωστόσο, μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι αυτό το γεγονός δεν είχε καμία αρνητική συνέπεια ως προς τη χρήση της γλώσσας. Αναφέρεται κυρίως στο αγγλόφωνο κοινό, αλλά και σε οποιονδήποτε γνωρίζει εκτενώς την αγγλική γλώσσα και τη χρήση της. Έτσι, επέλεξα να μεταφράσω την ποιητική της συλλογή, για να δοθεί η δυνατότητα στο ελληνόφωνο κοινό να διαβάσει τα ποιήματα της στη μητρική του γλώσσα. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, στόχος της μετάφρασής μου είναι η μεταφορά των συναισθημάτων που περιγράφει η Γαλάτεια στο κείμενο στόχος και να δώσω τη δυνατότητα στο ελληνόφωνο αναγνωστικό κοινό της να τη διαβάσει στη μητρική του γλώσσα. Συγγενείς, φίλοι κλπ. θα έχουν πλέον τη δυνατότητα να διαβάσουν ολόκληρη την ποιητική συλλογή της, χωρίς το θέμα της γλώσσας να αποτελεί πλέον εμπόδιο. Ορίζοντας το επικοινωνιακό πλαίσιο του κειμένου-στόχος, ο πομπός παραμένει ο ίδιος, ενώ οι δέκτες είναι οι ελληνόφωνοι αναγνώστες που επιθυμούν να διαβάσουν και να μελετήσουν τη συγγραφέα. Ως προς τον χρόνο και τον χώρο των δύο κειμένων, υπάρχει συγχρονία και όχι χωρο-χρονική απόκλιση, αφού η συγγραφέας αναπτύσσει

ζητήματα και προβλήματα που μπορεί να αντιμετωπίσει ο καθένας μας. Ο κάθε αναγνώστης, ενώ διαβάσει τις προσωπικές εμπειρίες της συγγραφέως, μπορεί παράλληλα ο ίδιος να αποτελέσει τον πρωταγωνιστή της ιστορίας και να βιώσει τόσο τα συμβάντα όσο και τα συναισθήματα που δημιουργούνται ως μέρος της δικιάς του ζωής.

3.3. Κειμενικός Τύπος και Λειτουργίες Κειμένου

Σύμφωνα με την τυπολογία κειμένων που προτείνει η Reiss, η ποιητική συλλογή αποτελεί εκφραστικό κείμενο, με στόχο να δημιουργήσει τις εικόνες που περιγράφει στα ποιήματα της η συγγραφέας, καθώς και να μεταφέρει τα συναισθήματα που περιγράφει η ίδια στον αναγνώστη. Έτσι, γίνεται συνειδητά η επιλογή της χρήσης του πρώτου προσώπου, με σκοπό να επιτρέψει στον αναγνώστη να γίνει ο πρωταγωνιστής των δρώμενων και να βιώσει όλα τα συναισθήματα αυτά. Η διάσταση της γλώσσας του κειμένου είναι αισθητική και χρησιμοποιείται απλό λεξιλόγιο, χωρίς περίπλοκη σύνταξη προτάσεων, με στόχο να είναι κατανοητό από όλους τους αναγνώστες. Όσον αφορά το κείμενο στόχος, ισχύουν οι ίδιες λειτουργίες με το κείμενο-πηγή.

3.4. Σκοπός Κειμένου-Πηγή και Κειμένου-Στόχος

Κατά τη Nord (Nord, 2014), ο στόχος (Σκοπός) της συνολικής μεταφραστικής δράσης αποτελεί τη βασική αρχή και καθορίζει τη μεταφραστική διαδικασία. Κατά τους Reiss και Vermeer (Reiss και Vermeer, 2014), ο σκοπός της μετάφρασης οφείλει να ανταποκρίνεται στις προθέσεις του πομπού, σε συμφωνία πάντα με το μήνυμα που ο μεταφέρεται μέσω του μεταφράσματος.

Στην παρούσα μεταφραστική διαδικασία, ο σκοπός του μεταφράσματος ταυτίζεται με αυτόν του πρωτοτύπου, αφού πρόκειται για λογοτεχνικό κείμενο με στόχο την καλλιέργεια της ψυχής, τη δημιουργία εικόνων κλπ. Η μόνη διαφορά που υπάρχει μεταξύ κειμένου-στόχος και κειμένου-πηγή είναι η γλώσσα του δέκτη, στην πρώτη περίπτωση η αγγλική και στη δεύτερη η ελληνική. Τέλος, σημαντική είναι επίσης και η διατήρηση της υφολογίας και του νοήματος του πρωτοτύπου.

3.5. Κατηγορίες Μεταφραστικών Προβλημάτων

Στο σημείο αυτό οφείλουμε να διακρίνουμε τα μεταφραστικά προβλήματα από τις μεταφραστικές δυσκολίες. Σύμφωνα με τη Nord (2014), τα πρώτα αποτελούν αντικειμενικά ή τουλάχιστον διυποκειμενικά και δεν πρέπει να συγχέονται με τα δεύτερα, τα οποία είναι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο κάθε μεταφραστής κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας και συνήθως οφείλονται στην ανεπάρκεια γλωσσικών, πολιτισμικών ή μεταφραστικών δεξιοτήτων του ιδίου. Παρακάτω, αναπτύσσονται οι τέσσερις κατηγορίες μεταφραστικών προβλημάτων με παραδείγματα για το παρόν γλωσσικό ζεύγος, Αγγλικά-Ελληνικά, που σύμφωνα πάντα με τη Nord, διακρίνονται σε πραγματολογικά, πολιτισμικά, γλωσσικά και ιδιάζοντα προβλήματα.

3.5.1. Πραγματολογικά Μεταφραστικά Προβλήματα

Στην κατηγορία αυτή κατατάσσονται τα πραγματολογικά μεταφραστικά ζητήματα που σχετίζονται με τους εξωκειμενικούς παράγοντες, όπως ο πομπός, ο δέκτης, ο χώρος, ο χρόνος κλπ. Λόγω του ότι αυτά τα ζητήματα υπάρχουν σε κάθε μεταφραστική διαδικασία, είναι γενικευμένα και δεν σχετίζονται με συγκεκριμένες γλώσσες και πολιτισμούς. Πρόκειται για ποιητική συλλογή και το κειμενικό αυτό είδος ενέχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά τόσο για το ύφος όσο και για τη χρήση της γλώσσας. Η συγγραφέας χρησιμοποιεί κυρίως περιγραφικό λόγο, χρησιμοποιεί λέξεις με έντονο συναισθηματικό φορτίο, παραδείγματος χάριν "darkness", "sadness", "scared" κλπ., και επιλέγει τη χρήση σύντομων προτάσεων, καθώς και το περισσότερο μέρος των ποιημάτων της αποτελείται από προτάσεις που περιλαμβάνουν μόνο ουσιαστικό, ρήμα και αντικείμενο. Στόχος της όπως έχω προαναφέρει, είναι να γίνεται κατανοητό το έργο της από όλους. Επιλέγει επίσης το πρώτο πρόσωπο ενικού αριθμού για να μπορεί να αισθάνεται ο κάθε αναγνώστης πρωταγωνιστής των εικόνων που περιγράφει, και χρησιμοποιεί επαναλήψεις εκεί που θέλει να δώσει ακόμη περισσότερη έμφαση.

Στη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας, στόχος ήταν η απόδοση όλων των παραπάνω στο κείμενο-στόχος. Αρχικά, μελέτησα την ίδια τη συγγραφέα και τον τρόπο συγγραφής της, τις προσωπικές επιλογές που χρησιμοποιεί στο ποίημα καθώς και τη δομή των ποιημάτων της, όπως τους στίχους, τις στροφές κλπ. Διατήρησα τις λέξεις με έντονο συναισθηματικό φορτίο, τις επαναλήψεις, την επιλογή της να χρησιμοποιήσει κεφαλαία ή όχι γράμματα κλπ. Μεταφραστικές δυσκολίες που συνάντησα κατά της διαδικασία της μετάφρασης, που αποτελούν πραγματολογικά προβλήματα, αφορούν τη μορφή των ποιημάτων, τις αποδόσεις των αγγλικών λέξεων στα ελληνικά, τη γραμματική και την σύνταξη των προτάσεων κτλ. Σε κάποιες περιπτώσεις, υπήρχαν και τυπογραφικά λάθη τα οποία όμως ήταν εύκολο να διαχειριστώ.

Ένα παράδειγμα μεταφραστικού ζητήματος που ανήκει σε αυτή την κατηγορία είναι η επιλογή της συγγραφέως να γράφει το πρώτο πρόσωπο "I" (εγώ) πάντα με μικρό γράμμα "i", κάτι το οποίο δεν συνηθίζεται στην αγγλική. Έπρεπε να επιλέξω εάν αυτό θα φαινόταν με κάποιο τρόπο στο ποίημα στόχος. Σκέφτηκα μήπως έγραφα τη λέξη "εγώ" με το πρώτο γράμμα κεφαλαίο, για να γίνει ακόμη πιο έντονη η χρήση της συγκεκριμένης λέξης. Ωστόσο, η ίδια πιθανόν να επέλεξε να το γράφει με μικρό γράμμα για να μην δίνει τόση έμφαση στο πρόσωπο της, αλλά στα συναισθήματα που περιγράφει. Μόνο σε ένα από τα ποιήματα της επιλέγει να χρησιμοποιήσει το πρώτο πρόσωπο με κεφαλαίο γράμμα, δηλαδή "I" (εγώ), στο οποίο και εγώ αποφάσισα να βρω τρόπο να φανεί στη μετάφραση. Η μία επιλογή ήταν να προστεθεί η λέξη "ΕΓΩ" με κεφαλαία γράμματα, ή να αναγράψω τα ρήματα στο πρώτο ενικό, πάλι με κεφαλαία γράμματα. Συγκεκριμένα, η συγγραφέας γράφει "I was letting you down.... I was embracing the darkness...". Με βάση αυτά που προανέφερα, οι δύο επιλογές ήταν, πρώτον "ΕΓΩ σε απογοήτευσά... ΕΓΩ αποδέχτηκα το σκοτάδι..." και η δεύτερη "σε ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΑ... ΑΠΟΔΕΧΤΗΚΑ το σκοτάδι...". Η πρώτη επιλογή είναι αυτή που δίνει περισσότερη έμφαση στο πρόσωπο, αλλά παράλληλα και στην πράξη, έτσι θεώρησα ότι η επιλογή αυτή αποτελεί την ορθότερη επιλογή καθώς μεταφέρει πλήρως το νόημα του πρωτοτύπου στη γλώσσα-στόχος. Πρόκειται για τη μοναδική φορά σε ολόκληρη την ποιητική συλλογή που η συγγραφέας χρησιμοποιεί κεφαλαίο γράμμα για το "εγώ", πιθανόν και γιατί πρόκειται για μία ιδιαίτερη προσωπική στιγμή της. Επίσης, πιθανόν η επιλογή της χρήσης του "i" με μικρό γράμμα να οφείλεται στο γεγονός

ότι η συγγραφέας είναι επηρεασμένη από τη χρήση της λέξης "εγώ" στην ελληνική, όπου στην ελληνική δεν επιλέγεται ποτέ η χρήση κεφαλαίων για τη σύνταξη της πρότασης αυτής, πάρα μόνο εάν πρόκειται να δοθεί έμφαση στο πρόσωπο. Γενικά όμως, σε ολόκληρη την ποιητική συλλογή επέλεξα να γράψω τη λέξη κανονικά χωρίς καμία μορφοποίηση, αφού η ίδια επέλεξε να αφαιρέσει την εγωιστική σημασία της λέξης "εγώ", κάνοντας τα ποιήματα της διαχρονικά με στόχο να μπορεί ο καθένας μας να μπει νοερά στη θέση της συγγραφέως.

3.5.2. Πολιτισμικά Μεταφραστικά Προβλήματα

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται τα μεταφραστικά ζητήματα που σχετίζονται με τον εκάστοτε πολιτισμό της γλώσσας-πηγή και της γλώσσας-στόχος. Κάθε πολιτισμός έχει τις δικές του ιδιαιτερότητες ως προς τις νόρμες, τις συμβάσεις που διέπουν τη λεκτική ή μη συμπεριφορά, τους θεσμούς, τις παραδόσεις κλπ. Στην παρούσα μεταφραστική διαδικασία, ελάχιστες ήταν οι περιπτώσεις που συνάντησα τέτοιου είδους ζητήματα, μιας και τα συγκεκριμένα συναισθήματα συναντώνται σε όλες τις γλώσσες και τους πολιτισμούς.

3.5.3. Γλωσσικά Μεταφραστικά Προβλήματα

Γλωσσικά μεταφραστικά προβλήματα θεωρούνται οποιαδήποτε μεταφραστικά ζητήματα προκύπτουν από τις δομικές διαφορές στο λεξιλόγιο, τη σύνταξη και γενικά τη χρήση της γλώσσας στο κείμενο-πηγή και στο κείμενο-στόχος. Όπως ήδη έχει αναφερθεί, το γλωσσικό ζεύγος αυτής της μεταφραστικής διαδικασίας είναι αγγλικά-ελληνικά. Μερικές φορές, ο περισσότερο εκφραστικός χαρακτήρας της ελληνικής γλώσσας σε σχέση με αυτόν της αγγλικής, είχε ως αποτέλεσμα να πρέπει να περιορίζω την έκταση του κάθε στίχου. Όσον αφορά τη γραμματική και τη σύνταξη των προτάσεων, αποφάσισα να μην κάνω καμία αλλαγή και να διατηρήσω τους χρόνους που επέλεξε η συγγραφέας. Σε μερικούς στίχους χρειάστηκε να αλλάξω τη σύνταξη για την καλύτερη απόδοση του νοήματος. Για παράδειγμα, σε ένα στίχο χρειάστηκε να αλλάξω τη σύνταξη για να πετύχω την επανάληψη στην αρχή της πρότασης που είχε και το αρχικό κείμενο. Μια ακόμη πρόκληση, ήταν και η μετάφραση του μήνα Ιούλη. Η συγγραφέας επέλεξε να το γράψει με μικρό,

όποτε η οποιαδήποτε μετατροπή θα διέγραφε ένα προσωπικό της στοιχείο, έτσι και εγώ το έγραψα με μικρό. Ένα άλλο ζήτημα σε σχέση με αυτό ήταν τα τυπογραφικά λάθη που υπήρχαν στο πρωτότυπο, όπως για παράδειγμα η λέξη 'sits' αντί για 'seats'. Από τα συμφραζόμενα μπορούμε να καταλάβουμε ότι η συγγραφέας εννοεί θέσεις, αφού στη συνέχεια πρόκειται να καθίσουν τα άτομα που εισέρχονται στο χώρο αναμονής του αεροδρομίου. Ένα άλλο παράδειγμα είναι η λέξη 'wired' αντί για 'weird', όπου κανείς μπορεί να καταλάβει ότι δεν μπορεί να εννοούσε 'καλωδιωμένοι' στην προκειμένη περίπτωση, αλλά 'αλλόκοτοι' ή 'περίεργοι', αφού ένας δαίμονας στην ψυχή μας μάς κάνει να συμπεριφερόμαστε με περίεργο τρόπο, για αυτό και η επιλογή της λέξης 'αλλόκοτους', κατ' έμενα, είναι ορθότερη.

Μια ακόμη μεταφραστική δυσκολία, ήταν η επιλογή της συγγραφέως να επαναλαμβάνει συγκεκριμένες λέξεις καθώς και στίχους με στόχο τη δημιουργία ομοιοκαταληξίας, ιδιαίτερης μορφοποίησης των ποιημάτων κλπ. Όπως για παράδειγμα, η επανάληψη του άρθρου "a" (a mother ... a couple... a man... a boy...). Προσπάθησα να δημιουργήσω ένα λογοπαίγνιο παρόμοιο με αυτό της συγγραφέως, που να μου επιτρέψει την επανάληψη στην αρχή αυτών των στίχων. Επέλεξα αντί να το μεταφράσω ως "μια μητέρα...", να τοποθετήσω στην αρχή το παιδί, κι έτσι έγινε: "ένα παιδί... ένα ζευγάρι... ένας άντρας... ένα αγόρι...". Ωστόσο, με τη συγκεκριμένη επιλογή εξακολουθεί να υπάρχει διαφορά με το πρωτότυπο, όπου και οι τέσσερις στίχοι αρχίζουν με την ίδια λέξη. Στην προσπάθεια μου να πετύχω την επανάληψη της πρώτης λέξης σε κάθε στίχο, αποφάσισα να αντικαταστήσω τη λέξη "άντρας" με τη λέξη "άτομο", πετυχαίνοντας έτσι "ένα παιδί... ένα ζευγάρι... ένα άτομο... ένα αγόρι". Μπορεί να μην αναφέρομαι πλέον στο φύλο του ατόμου που προσεύχεται ή την ηλικία του, παρόλα αυτά θεώρησα ότι δεν πρόκειται για μια αλλαγή που αλλάζει τη σκηνή που περιγράφεται στο ποίημα.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα δύο παράλληλα ποιήματα προς το τέλος της συλλογής, όπου παραθέτει τα δύο ποιήματα αυτά, και κάθε λέξη αποτελεί διαφορετικό στίχο. Στην ελληνική μετάφραση όμως τα ουσιαστικά χρειάζονταν και το άρθρο έτσι ώστε να εναρμονίζονται σωστά στα ποιήματα. Η επιλογή ήταν είτε σε ένα στίχο στο ποίημα να υπάρχει άρθρο και ουσιαστικό, όπως "το σκοτάδι" ή να διαιρέσω τη μετάφραση αυτή σε δύο στίχους, δηλαδή ένας στίχος "το" και ένας για το "σκοτάδι". Με αυτή την επιλογή, μπορεί να

προσθέτω ένα επιπλέον στίχο για κάθε άρθρο που χρειάζεται να συμπεριλάβω στη μετάφραση μου, ωστόσο, συνεχίζω τη χαρακτηριστική μορφή των ποιημάτων αυτών που για συγκεκριμένο λόγο επέλεξε η συγγραφέας.

Στην ίδια κατηγορία υπάρχει ακόμη μια στροφή, η οποία με δυσκόλεψε ακόμη περισσότερο ως προς την τελική απόφαση μου. Πρόκειται για το σημείο the moon is rising... the sun is setting... the silence is gone... the birds are singing... the city is beautiful... the love of your life... is right next to you. Η αρχική μετάφραση του, είχε μεγάλη διαφορά ως προς την αρχή κάθε στίχου, δηλαδή 'το φεγγάρι... ο ήλιος... η σιωπή... τα πουλιά... η πόλη... η αγάπη'. Όμως μπορεί κάνεις να αντιληφθεί κατευθείαν ότι δεν διατηρούμε τη μορφή του πρωτοτύπου, δηλαδή την επανάληψη του άρθρου σε όλους τους στίχους, εκτός τον τελευταίο. Μετά από έρευνα και διάφορα πειράματα, κατέληξα στην επιλογή επανάληψης μια φορά το κάθε γένος άρθρου, δηλαδή 'το φεγγάρι... ο ήλιος... η σιωπή... το πουλί... ο δήμος... η αγάπη...'. Η επιλογή αυτή διατηρεί το στοιχείο της επανάληψης που επέλεξε και η συγγραφέας, ωστόσο με μια διαφορετική μορφή, αντί της επανάληψης του ίδιου άρθρου σε όλους τους στίχους, εδώ έχουμε τρία διαφορετικά άρθρα στο πρώτο μέρος και την επανάληψη τους στο δεύτερο μέρος.

3.5.4. Ιδιάζοντα Μεταφραστικά Προβλήματα

Τα ιδιάζοντα μεταφραστικά προβλήματα, η τελευταία κατηγορία που θα αναλύσω, αποτελούν τα μεταφραστικά ζητήματα που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με το κείμενο-πηγή, όπως σχήματα λόγου, λογοπαίγνια κ.ά. στα οποία μπορεί να συμπεριλαμβάνεται και ο τίτλος μιας ποιητικής συλλογής, όπως στην προκειμένη περίπτωση.

Για παράδειγμα, ένα χαρακτηριστικό των ποιημάτων της συγγραφέως είναι η προσθήκη προσωπικών λεπτομερειών στα ποιήματα της, όπως στίχοι τραγουδιών αγαπημένων της τραγουδιστών, αποσπάσματα από θεολογικά κείμενα, όπως και από το αγαπημένο μυθιστόρημα της με πρωταγωνιστή τον Χάρι Πότερ. Μερικά από αυτά υπάρχουν μεταφρασμένα στην ελληνική, οπότε απλά ανέτρεξα σε άλλα μεταφρασμένα κείμενα για να βρω τη μετάφραση αυτή, όπως για παράδειγμα 'love is patient and kind', που αποτελεί μέρος του πρώτου εδάφιου των επιστολών του Αποστόλου Παύλου προς Κορινθίους,

13:4 καθώς και ο στίχος 'like the brother in the deathly hallows' που αναφέρεται σε ένα από τα μυθιστορήματα του *Χάρι Πότερ*, και συγκεκριμένα στον μύθο τριών αδελφών, όπου ένας εκ των τριών είχε στην κατοχή του έναν αόρατο μανδύα και κρυβόταν συνεχώς στις σκιές, όπως αναφέρει και η συγγραφέας για τον εαυτό της, κατά τη διάρκεια εκείνης της σκοτεινής περιόδου. Υπήρχαν και στίχοι τραγουδιών, όπως 'born to die' της Lana del Rey και 'like diamonds in the sky' της Rihanna, όπου ακολούθησα την ελεύθερη μετάφραση αφού δεν υπήρχε κάποια άλλη δημοσιευμένη μετάφραση, με τις τελικές επιλογές 'γεννιόμαστε για να πεθάνουμε' και 'όπως τα διαμάντια στον ουρανό' αντίστοιχα. Οι στίχοι αυτοί θα μπορούσαν να βρίσκονται εντός εισαγωγικών αφού πρόκειται για στίχους τραγουδιών, ωστόσο επέλεξα να τους ενσωματώσω στο μετάφρασμα, χωρίς τη χρήση εισαγωγικών δηλαδή, όπως κάνει και η συγγραφέας στο πρωτότυπο.

Τέλος, η μετάφραση του τίτλου της ποιητικής συλλογής, *rebirth*, αποτέλεσε μεγάλη δυσκολία ως προς τη μεταφορά του νοήματος στα ελληνικά. Ο τίτλος πάντα επιλέγεται συνειδητά από τους μεταφραστές να μεταφραστεί στο τέλος της μεταφραστικής διαδικασίας, και έτσι επέλεξα και εγώ συνειδητά να το παραθέσω ως το τελευταίο ζήτημα που θα αναφέρω. Αποτελεί το πρώτο πράγμα που διαβάζει ο αναγνώστης και πρέπει πέραν από το να μεταφέρει τα συναισθήματα που προκαλεί ολόκληρη η συλλογή, να τραβάει και το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Η λέξη *rebirth* στα αγγλικά είναι για ουσιαστικό και στα ελληνικά η μετάφρασή της κατά λέξη θα ήταν *αναγέννηση*. Ωστόσο, χρησιμοποιώντας τη λέξη αυτή, κανείς θα μπορούσε να εννοήσει κανείς την περίοδο της αναγέννησης, περίοδο κατά την οποία σε ολόκληρη την Ευρώπη υπήρξαν ριζικές αλλαγές τόσο στις τέχνες όσο και γενικά στον τρόπο σκέψης. Εν μέρει, αυτό ισχύει και για την ποιητική συλλογή, αφού εξιστορεί τη δική της ιστορία και τον τρόπο με τον οποίο κατάφερε η ίδια να ξεφύγει από το σκοτάδι που την κυριεύει. Κατά τη γνώμη μου, το ουσιαστικό δεν μεταφέρει τα πραγματικά συναισθήματα της συλλογής. Έτσι, επέλεξα να χρησιμοποιήσω ρήμα, δηλαδή το *αναγεννιέμαι* γιατί με την επιλογή αυτό δίνω έμφαση στο γεγονός ότι πρόκειται για την προσωπική αναγέννηση της συγγραφέως, αλλά παράλληλα, ο κάθε αναγνώστης μπορεί με αυτόν τον τρόπο να βρεθεί στη θέση της ίδιας, καταφέροντας έτσι μέσω της ενσυναίσθησης να βιώσει όλα αυτά που περιγράφονται στα ποιήματα της.

4. Επίλογος

Εν κατακλείδι, η παρούσα εργασία μπορώ να πω ότι αποτέλεσε μία ενδιαφέρουσα τριβή με τον κλάδο της λογοτεχνικής μετάφρασης, τόσο ως προς τη γενική χρήση της γλώσσας στη γλώσσα-πηγή και γλώσσα-στόχος, όσο και ως προς την αναγκαιότητα διατήρησης της μορφής του κειμένου. Η λογοτεχνική μετάφραση αποτελεί μια ενδιαφέρουσα διαδικασία που συστήνω σε κάθε μεταφραστή, ανεξαιρέτως δυσκολίας κειμένου, γιατί δίνεται η δυνατότητα στον μεταφραστή να δημιουργήσει με τη σειρά του ένα μετάφρασμα, το οποίο ενώ θα διατηρεί τα προσωπικά στοιχεία του συγγραφέα, όπως εξωτερικά χαρακτηριστικά κλπ., του επιτρέπεται σχεδόν απόλυτη ελευθερία ως προς τη μετάφραση και επιλογή των λέξεων. Για να το πετύχει αυτό, ο μεταφραστής οφείλει να κατέχει τόσο τη γλώσσα του πρωτότυπου όσο και τη γλώσσα του μεταφράσματος, για να μπορεί ο ίδιος να αποδώσει κάθε λογής επικοινωνιακά μέσα, όπως εκφραστικά, παρομοιώσεις κλπ. Επίσης, κρίνεται ως απαραίτητη η μελέτη της προσωπικής ζωής του συγγραφέα του εκάστοτε έργου, γιατί στις πλείστες περιπτώσεις γίνονται αναφορές που σχετίζονται με τη ζωή του συγγραφέα, όπου οφείλουμε να γνωρίζουμε για να μπορούμε στη συνέχεια να τις αποδώσουμε στη γλώσσα στόχος. Πέραν αυτού, είναι αναγκαίο ο κάθε μεταφραστής να αφήνει τον εαυτό του και τη σκέψη του ελεύθερη, να μην περιορίζεται σε "κουτάκια" και να έχει ως στόχο τη δημιουργία ενός απόλυτα κατανοητού λογοτεχνικού κειμένου από τους αναγνώστες της γλώσσας-στόχος.

Η μεταφραστική διαδικασία καθαυτή, αποτελεί μια διαδικασία κατά την οποία ο μεταφραστής συναντά ποικίλα ζητήματα στα οποία καλείται να δώσει λύσεις. Ο ίδιος οφείλει να προτείνει τις επιλογές ή ακόμη και να επιλέξει μεταξύ αυτών και εάν του ζητηθεί να μπορεί να εξηγήσει μέσα από τη θεωρία της μετάφρασης το λόγο της τελικής επιλογής του. Συνήθως, ο μεταφραστής καλείται να μεταφέρει το νόημα του πρωτοτύπου στο μετάφρασμα, και από τη γλώσσα-πηγή στη γλώσσα-στόχος, ωστόσο, ακόμη και μία απλή επιλογή ως προς τη διατήρηση ή όχι της ίδιας συντακτικής μορφής του κειμένου αποτελεί προσωπική επιλογή του ίδιου του μεταφραστή. Οφείλουμε ως μεταφραστές, να διατηρούμε πάντα τα προσωπικά στοιχεία του συγγραφέα, καθώς και

οτιδήποτε άλλο μπορεί να παραπέμπει στη χαρακτηριστική μορφή γραφής του. Η λογοτεχνική μετάφραση όμως θα μπορούσε κανείς να πει, ότι αποτελεί μέρος της μεταδημιουργίας, όπου ο μεταφραστής καλείται βάση του πρωτότυπου, να δημιουργήσει ένα "δικό" του έργο με στόχο την απόλυτη κατανόηση του κειμένου από τους αναγνώστες της γλώσσας στόχος.

Μέσω του μεταφραστικού σχολιασμού αυτού, όντας κι ο μεταφραστής του πιο πάνω κειμένου, κλήθηκα να προβάλω μερικά από τα ζητήματα που αντιμετώπισα κατά τη μεταφραστική διαδικασία. Από τα πιο απλά ζητήματα μέχρι και μερικά μεγαλύτερης σημασίας, στον παραπάνω σχολιασμό σχολίασα μόνο κάποια από αυτά, αφού θα ήταν αδύνατο να σχολιάσω εκτενώς όλα τα ζητήματα που συνάντησα. Πάντα ο μεταφραστής έχει αμέτρητες επιλογές ως προς την επίλυση του κάθε ζητήματος, το σημαντικότερο όμως είναι να μπορεί ο ίδιος να αντιλαμβάνεται ποια είναι η ορθότερη λύση και να δρα ανάλογα ώστε να διατηρήσει τον χαρακτήρα του λογοτεχνικού κειμένου που έχει στη διάθεση του. Αναφέρθηκα σε ένα ζήτημα στην κάθε κατηγορία, όπως για παράδειγμα στο λεξιλογικό κομμάτι, στη σύνταξη, γραμματικά φαινόμενα κλπ.

Οι προκλήσεις που αντιμετώπισα κατά τη διάρκεια της εκπόνησης της παρούσας εργασίας διαφέρουν από αυτές που αρχικά υπολόγιζα να αντιμετωπίσω. Αρχικά, αφού πρόκειται για ποιητική συλλογή, ως μεταφραστής όφειλα να διατηρήσω το ίδιο ύφος σε όλα τα ποιήματα. Το κάθε ποίημα συνδέεται άρρηκτα με τα υπόλοιπα αφού έχουν την ίδια μορφή, τα ίδια χαρακτηριστικά καθώς και θεματολογία. Μία άλλη σημαντική πρόκληση ήταν η μετάφραση του τίτλου, καθώς ο τίτλος αντιπροσωπεύει όλη τη συλλογή, αλλά παράλληλα συνδέεται με τη θεματολογία όλων των ποιημάτων της συλλογής. Έτσι ο τίτλος έπρεπε να ανταποκρίνεται σε αυτά τα δύο στοιχεία. Παρατήρησα επίσης πληθώρα στοιχείων από την προσωπική ζωή της συγγραφέως που παραπέμπουν στη θρησκεία, σε άλλα λογοτεχνικά έργα κλπ. Μια άλλη δυσκολία ήταν η διατήρηση των χαρακτηριστικών και της μορφή των ποιημάτων, όπως την ομοιοκαταληξία, τους στίχους και τις στροφές. Ωστόσο, οι μεταφραστικές θεωρίες και τεχνικές που επέλεξα να χρησιμοποιήσω συνέβαλλαν τόσο στη αντιμετώπιση των μεταφραστικών ζητημάτων, όσο και στη διεύρυνση των ικανοτήτων μου, στον τομέα της λογοτεχνικής μετάφρασης. Στο πλαίσιο της μετάφρασής της ποιητικής συλλογής αυτής είχα πάντα υπόψη μου το γεγονός ότι είμαι ο μεταφραστής του έργου αυτού και όφειλα να

περιορίζω στο ελάχιστο τις οποιεσδήποτε προσωπικές επιλογές μου σε σχέση με το κείμενο, και να διατηρώ το ύφος καθώς και όλα τα χαρακτηριστικά που εντοπίζονται στο πρωτότυπο κείμενο. Υπήρξαν περιπτώσεις κατά τη μεταφραστική διαδικασία όπου έπρεπε να επιλέξω ανάμεσα στις ενδεικτικές επιλογές που σκεφτόμουν, αλλά πάντα με σεβασμό προς τη συγγραφέα.

Η εκπόνηση της εργασίας αυτής, με βοήθησε να σκέφτομαι εντελώς διαφορετικά τον τρόπο με τον οποίο μεταφράζω, χωρίς όμως να απομακρύνομαι νοηματικά από το πρωτότυπο κείμενο. Εδώ, οφείλω να αναφερθώ και στην άποψη της Τσίγκου (2011), η οποία προτείνει αρχικά την πλήρη κατανόηση του περιεχομένου και του ύφους του πρωτοτύπου με στόχο το μετάφρασμα "να αποτελεί το εγγύτερο αυτού ισοδύναμο". Η ίδια επίσης προτείνει μια ενδο και εξωκειμενική προσέγγιση κατά την οποία η μεταφραστική μονάδα μελετάται εντός και εκτός των ορίων του κειμένου. Σε κάθε περίπτωση όμως, ο μεταφραστής οφείλει, ανεξαιρέτως δυσκολιών που αντιμετωπίζει με την επίλυση οποιουδήποτε μεταφραστικού ζητήματος, να σέβεται τον συγγραφέα του πρωτοτύπου, και να αποδίδει το νόημα του κειμένου-στόχος με τέτοιο τρόπο, που ο αναγνώστης του κειμένου-στόχου θα βιώνει τα αντίστοιχα συναισθήματα και θα δημιουργεί τις αντίστοιχες εικόνες στο μυαλό του με το αναγνώστη του κειμένου-πηγή κάθε φορά που θα διαβάσει το κείμενο, σε αυτή την περίπτωση, την ποιητική συλλογή.

Βιβλιογραφία

Πρωτογενής πηγή

- ♦ Georgiou, G. (2018) *rebirth*.

Δευτερογενείς πηγές

- ♦ Τσίγκου, Μ. (2011). *Γλωσσολογία & Μετάφραση – Προσεγγίζοντας τη μεταφραστική μονάδα*. Αθήνα: Εκδόσεις Δίαυλος.
- ♦ Nord, C. (2014). *Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ως στοχευμένη δραστηριότητα – Εισαγωγή στις λειτουργικές προσεγγίσεις* (Σ.Π. Γραμμενίδης, Δ.Δ. Λάμπρου, μετ.). Αθήνα: Δίαυλος.
- ♦ Reiss, K. & Vermeer, H. J. (2014). *Towards a General Theory of Translational Action*. London: Routledge.

Ηλεκτρονικά Λεξικά

- ♦ Dictionary.cambridge.org. n.d. Cambridge Dictionary | English Dictionary, Translations & Thesaurus. [online] Available at: <<https://dictionary.cambridge.org>> [Accessed 15 April 2022].
- ♦ Greek-language.gr. n.d. Η Πύλη για την ελληνική γλώσσα. [online] Available at: <<https://www.greek-language.gr/greekLang/index.html>> [Accessed 15 April 2022].
- ♦ Glosbe.com. n.d. The English - Greek dictionary | Glosbe. [online] Available at: <<https://glosbe.com/en/el>> [Accessed 15 April 2022].
- ♦ Oxfordlearnersdictionaries.com. n.d. Oxford Learner's Dictionaries | Find definitions, translations, and grammar explanations at Oxford Learner's Dictionaries. [online] Available at: <<https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/us/>> [Accessed 15 April 2022].

◆ Wordreference.com. n.d. The English - Greek Dictionary | WordReference. [online] Available at: <<https://www.wordreference.com/engr/>> [Accessed 15 April 2022].

Ιστογραφία

- ◆ Biblegateway.com. n.d. 1 Corinthians 13:4 - Bible Gateway. [online] Available at: <<https://www.biblegateway.com/verse/en/1%20Corinthians%2013:4>> [Accessed 15 April 2022].
- ◆ Genius.com n.d. Born to Die Lyrics | Genius Lyrics. [online] Available at: <<https://genius.com/Lana-del-rey-born-to-die-lyrics>> [Accessed 15 April 2022].
- ◆ Genius.com n.d. Diamonds Lyrics | Genius Lyrics. [online] Available at: <<https://genius.com/Like-diamonds-in-the-sky-diamonds-lyrics>> [Accessed 15 April 2022].
- ◆ Genius.com n.d. Summertime Sadness Lyrics | Genius Lyrics. [online] Available at: <<https://genius.com/Lana-del-rey-summertime-sadness-lyrics>> [Accessed 15 April 2022].
- ◆ Suess, J., 2022. Peverell Brothers Character Analysis: The Deathly Hallows. [online] Fantasy Topics. Available at: < <https://fantasytopics.com/peverell-brothers-character-analysis/>> [Accessed 15 April 2022].